

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 2. Theologorum Viennensium consultatio circa hujus Pacis æquitatem
jussu Cæsaris habita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

citu ex Hungaria in Imperium, san- Sæc. XVII.
citæ pacis articulos executurus, pene- A. C. 1635.
traverat.

§. II.

*Theologorum Viennensium consultatio
circa hujus pacis æquitatem jussu
Cæsaris habita.*

Priusquam vero Ferdinandus II. Im- *Khevenh.*
perator hujus pacis negotio postre- *Annal. Ferd.*
mam adhiberet manum, ut suæ con- *tom. 12.*
scientiæ securitati consulere, nec te- *Caramuel*
mere in Ecclesiæ præjudicium, propo- *Pac. lic. de-*
sitos pacis articulos, *ipsa pace Religionis*
duriore, approbasse argueretur, hoc
dubium, *an tuta conscientia Pragensis pa-*
cis articuli admitti valeant? mature di-
scuti jussit, Ergo viginti octo Theolo-
gos, Viros lectissimos, quibus pietate
& doctrina clariores, magisque exer-
citos univèrsa Austria non habuit,
Viennam convocabat, hos inter magis
conspicui erant duo FF. Prædicatores,
Valdespina, & Farrarius; ex Capuc-
cinis P. Didacus de Quiroga, Mariæ
Imperatricis Confessarius, Valerianus
Magnus, & Basilius de Aerea: Voca-
bantur etiam in consilium, præter alios
quinque Jesuitas, P. Lammormannus
Ferdinandi II. Cæsaris Confessarius,
necnon Universitatis Viennensis Rector

Sæc. XVII. Magnificus, atque ex Carmelitis Di-
A. C. 1635. scalceatis P. Alexander a Jesu Maria,
 Ex-Provincialis, & P. Stephanus, Theo-
 logiæ Professor, ambo pietate, scien-
 tia, librisque asceticis & Scholasticis,
 quos ediderunt, nominatissimi. His
 duo Franciscani Conventuales ex mo-
 nasterio Sanctæ Crucis, unus Augusti-
 nianus, necnon Ecclesiæ S. Michaelis
 Præpositus, alique accesserunt. Con-
 gregatis igitur his omnibus diu propo-
 sitæ utrinque rationes ponderabantur,
 atque ex Consultoribus nonnulli hanc
 pacis negotiationem improbabant, eo-
 quod Saxonix Electori, eique foedere
 junctis Protestantibus ad quadraginta
 annos Ecclesiasticorum redituum usus,
 necnon tres Magdeburgenses Dynastix,
 ejusque Filio Magdeburgensis Archiepi-
 scopatus permitteretur: Præ ceteris
 P. Quiroga demonstrare nitebatur, quod
 Cæsar non modo *possit*, sed & Religio-
 ne *obstrictus* esset, hanc pacem ratam
 habere, cunctaque concedere, sine
 quibus Saxones pacem admittere recu-
 sarent: aliis tamen reponentibus, quod
 minus necessarium esset, inquirere, an
 Cæsar pacem hanc admittere *teneatur*,
 sed utrum salva Religione in articulos
 cunctos a Saxone propositos consentire
valeat? id Cæsarem posse spectata ne-
 cessitate extrema, affirmabant Consulto-
 rum

rum potissimi, quibus etiam accessit **Sæc. XVII.**
 P. Pennalosa Jesuita, reliqui vero quin- **A. C. 1635.**
 que Socii, nec inter se, nec cum ce-
 teris Theologis conveniebant, variis
 insistentes principiis; probe enim per-
 spectum habebant, (ut ait Caramuel)
 quod, cum ipsi fuerint Regum, Princi-
 pumque Confessarii, aut pœnitentibus suis
 absolutionem negare (quod tamen facere
 haud solent) aut sententiam, quam dissua-
 derent, probabilem judicare tenerentur.
 Cum autem sexdecim omnino ex Theo-
 logis censerent, quod Cæsar hanc pa-
 cem cum Saxonibus inire valeat, hinc
 illorum consultatio exacte conscripta
 ad Cæsareum Senatam deferebatur,
 ubi etiam Cardinalis Pasmannus Stri-
 gonienensis Archiepiscopus, Cæsarem hos
 articulos firmare, *obstrictum* esse, pro-
 nuntiabat, suamque sententiam edito
 tractatu, qui in Cancellaria Cæsarea
 asservatur, comprobare, oppositasque
 rationes refellere nitebatur, simulque
 Patri Quirogæ manifestabat, quod jam
 antea mentem suam circa immunitatem
 Ecclesiasticam Urbano VIII. Pontifici
 aperuerit, eidemque haud dissimulan-
 ter declararit, duo esse privilegiorum ge-
 nera in Ecclesia, nimirum, aliqua esse con-
 cessa a Christo, alia a Regibus, illa huma-
 nitus auferi non posse, hæc vero posse, si
 necessitas publica postulet, nec civilis aliter
 possit

Sæc. XVII. *possit obtineri tranquillitas.* Rebus igitur
A. C. 1635 in Senatu diu matureque agitata præ-
 valuit sententia illorum, qui Cæsarem
 ad hanc pacem obstrictum censuere.

§. III.

Præcipui hujus Pacis articuli.

Priorat.
Guald. Hist.
Ferd. II.
Bougeant.
Hist. Bell.
tricen. part.
I. l. 3. §. 65.
Pufendorf
rev. Suec.
lib. 4.

Ad firmandam hanc pacem Saxonie
 Elector, ceterique Principes Aca-
 tholici præcipue movebantur, eoquod
 Protestantium rebus per Nordlinganam
 cladem collapsis, Cæsaris vero ausis,
 exiguam Ecclesiasticorum bona retinen-
 di vel augendi spem haberent reliquam;
 Sueci autem Proceres privatis duntaxat
 commodis suis intenti, communem
 Protestantium causam negligere vide-
 rentur, ac pro suo arbitrato per Ger-
 maniam dominantes, ad Imperii exci-
 dium Gallos, Batavos, aliosque ex-
 teros Principes bello involvere satage-
 rent. Genuina tamen properæ hujus pa-
 cis causa in Electore Saxonico haud
 alia erat, quam sacri spoliis conservatio
 sibi promissa, qua pro se potitus, haud
 ultra Augustanis, aliisque Protestanti-
 bus, quos paulo ante contra resitatio-
 nis, reformationisque edictum calamo
 & gladio tam ardentem tuebatur, pa-
 trocinium suum impendit: Erant au-
 tem inter pacis conditiones præcipue
 Reli-